

położyć, bo zawsze iedna przez drugą rozmnaża się; atoli powszechnie na wierzchu kładzie się większa, iak w przyłączonych przykładach widzieć się daie.

§ V.

O Dzieleniu liczb tak iednego, iako i różnego gatunku.

28. Co iest Dywizya czyli dzielenie?

Jest wynalezienia liczby takię, która pokazuje, ile razy ze dwóch liczb do podzielenia danych, liczba mnieysza w liczbie większy brać się może: np. dzieląc 9 przez 3 wypadnie 3, które mi pokazuje, że 3 w 9 mieszczą się trzy razy.

Albo też, dywizya iest wynalezienie liczby takię, która tyle razy zamyka w sobie iedno, ile razy w liczbie podzielney dzielnik, czyli liczba przez którą dzielę, mieści się. Tak np dzieląc 8 przez 4, szukam takię liczby, w którey tyle razy zamyka się iedno, ile razy cztery w ósmiu mieści się; iaka liczba w danym przykładzie iest 2.

29. Jak się liczby w dzieleniu nazywają, i iak się kładą?

1. Z liczb do podzielenia danych, liczba większa, którą mam dzielić, zowie się liczba podzielna; liczbą mnieyszą, przez którą dzielę, zowie się dzielnik; liczba nakoniec z dzielenia wynikająca, zowie się wieloraz (*Quotiens* albo *Quotus*.)

II. Układają się zaś wspomniane liczby tak: liczba podzielna kładzie się we środku; od lewéj ręki kładzie się dzielnik, kreską od podzielnéj liczby odłączony; na prawéj ręce za kreską kładzie się wieloraz, to wszystko pisze się w jednéj linii.

30. Jak się odprawnie dzielenie?

Naprzód: Z liczby podzielnéj, zaczynając od lewéj ręki, uczinam tyle figur, ile ich jest w dzielniku, które jeżeli mniey wynoszą od dzielnika, przydaję im jeszcze jedną następującą figurę; a dla pamięci kreskę przy niej kładę. Potém uważam, ile razy dzielnik w liczbach odciętych brać się może, i liczbę to wskazującą piszę na prawéj ręce, i za część pierwszą wielorazu.

Powtóre: Przez tę część wielorazu mnożę cały dzielnik, a produkt wynikający odciągam od figur z liczby podzielnéj odciętych.

Potrzebie: Do reszty, jeżeli się jaka została; która od dzielnika zawsze mnieysza być powinna, składam następującą nową figurę z liczby podzielnéj, naznaczywszy ją kreską, i uważam znowu, ile razy w tych liczbach dzielnik mieści się; i takową liczbę piszę za drugą część wielorazu.

Poczwarte: Przez tę drugą część wielorazu mnożę znowu cały dzielnik, a produkt pod liczbami, którem dopiero dzielił, położywszy, odciągam go od onychże. Do reszty składam znowu z liczby podzielnéj następującą figurę, i uważam, ile razy w tych li-

czbach dzielnik się zamyka; co będzie trzecią częścią wielorazu, przez którą mnożę znowu cały dzielnik, i tak dalej czynię, póki wszystkich liczb podzielných nie przejdę.

To także wiedzieć potrzeba, iż ile razy nową figurę z podzielnéj liczby składam, a dzielnik w niéy brać się nie może, w tén czas na wielorazie piszę zero, i składam zaraz drugą figurę z liczby podzielnéj, i obiedwie przez dzielnik razem dzielę.

Po skończoném dzieleniu, co się od ostatniego odciągnięcia zostało, wyraża się przez liczbę łamaną, której licznikiem będzie reszta od ostatniego odciągnięcia pozostała, przydając zawsze te figury, które przed dzieleniem odcięte były: Mianownikiem zaś będzie cały dzielnik; i stąd to rodzą się łamane liczby.

Przykład I. Oyciec zostawił 5 Synom 14:675 złotych, pytam jak wiele na każdego przypadnie? Układam liczby według danéj nauki.

Dzielnik. Liczba podz. Wieloraz.

5	14,6,7,5, 10	2935.
	- 46	
	45	

- 17

15

- 25

25

- "

W tym przykładzie, ponieważ dzielnik 5 w 1 brać się nie może, zaczęm odcinać dwie figury z liczby podzielnej, i mówię: 5 w 14; zamyka się dwa razy, piszę 2 za pierwszą część wielorazu, i rozmnożywszy 2 przez 5 czynią 10, ten produkt odciagam od pierwszych dwóch figur liczby podzielnej i zostaje mi się 4, do których składam następującą figurę 6 z liczby podzielnej, i mówię: 5 w 46, mieści się 9 razy; piszę 9 za drugą część wielorazu, a rozmnożywszy dzielnik 5 przez 9, wypada 45, ten produkt odciagam od 46, zostaje się 1, składam do niego następującą figurę 7 z liczby podzielnej, i mówię: 5 w 17, biorę razy 3, piszę 3 za trzecią część wielorazu; a rozmnożywszy dzielnik 5 przez 3 wychodzi 15; produkt ten odciagam od 17, zostaje się 2, do których składam z liczby podzielnej ostatnią figurę 5, i mówię 5 w 25, zamyka się 5 razy, piszę 5 za czwartą część wielorazu, i rozmnożywszy 5 przez 5, wynika 25, które odciągając od 25 nie się nie zostaje. Znowy tedy summy przypadnie każdemu Synowi po złotych: 2 935.

Przykład II. Kupiłem postaw sukna czyli łokci 32, za złot: 258. Chcę wiedzieć po wiele złotych każdy łokieć przypadnie?

Dzielnik.	Liczba podz.	Wieloraz.
32	258	$8 + \frac{2}{32}$
	256	
	<hr/>	
	2	

W tym przykładzie ponieważ się po odciągnięciu 2 zostały, piszę je przez ułamek, sposobem wyżej podanym $\frac{2}{3}$. Za każdy więc łokieć przypadnie po złot: 8, i po dwie części jednego złotego, podzielonego na 32 części, co uczyni po 2 grosze z okładem.

31. Jaki jest sposób skrócania, i ułatwienia sobie dywizyi?

Kiedy na końcu dzielnika zero jedno, lub więcej będzie, w ten czas dla skrócenia i ułatwienia dywizyi, przed zaczęciem rachunku mogą je odciąć; tyleż figur, albo zerów z liczby podzielnej od końca odcinając.

Przykład I. Groszy 12.840, chcąc obrócić na złote, dzielę tę sumę przez 30, bo jeden złoty tyle groszy w sobie zamyka.

Dzielnik.	Liczba podz.	Wieloraz.
3(0	12,8,4,(0	428
	12	
	<hr/>	
	- 8	
	6	
	<hr/>	
	24	
	24	
	<hr/>	
	--	

W tym przykładzie odcinam zero i w dzielniku i w liczbie podzielnej; i dzielę tylko przez 3, co mi jest daleko łatwiej, aniżeli przez 30. Wieloraz zaś bynajmniej się przez to nie odmienia; bo ile się figur odeymie dzielnikowi, tyleż tyleż i liczbie podzielnej, zaoczem żadna się im nyma nie czyni.

Przykład II. Chcąc wiedzieć, dni 164, ile mi uczynią miesięcy; dzielę daną liczbę przez 30.

Dzielnik.	Liczba podz.	Wieloraz.
30	$\begin{array}{r} 164 \\ 15 \\ \hline 1 \end{array}$	$5 \frac{1}{30}$

W tym przykładzie, ponieważ po odciągnięciu zostało się iedno, składam do niego 4 odcięte i piszę za licznika; a cały dzielnik kładę za mianownika tak: $\frac{1}{30}$. Wspomniane więc dni uczynią mi miesięcy 5, i jeszcze się zostawie dni 14.

32. Jak inaczej można robić dzielenie?

Można także robić dzielenie przez faktory dzielnika. Faktory zaś iakiéy liczby, iakośmy wyżéy w mnożeniu powiedzieli, są to te liczby, które między sobą rozmnożone, tęż samę liczbę rodzą.

Przykład: Na 240 włók nakazano prowiantu żyta korcy 30, czyli garcy 960. Chcę wiedzieć Kommissarz, ile na każdą włókę garcy wypadnie?

Faktor I.	Dzielnik 240	6	9,6,0	16
			$\begin{array}{r} 9,6,0 \\ 6 \\ \hline 36 \\ 36 \\ \hline \end{array}$	

Faktor II.	4	$\begin{array}{r} 16 \\ 16 \\ \hline \end{array}$	4
------------	---	---	---

W tym przykładzie odoinam naprzód zero z dzielnika i z liczby podzielnej. Potem co- bym miał dzielić daną liczbę 96 przez 24, dla łatwiejszey roboty, dzielę ją przez fakto- ry dzielnika 6 i 4, gdyż cztery razy sześć, czynią 24. To jest, dzielę naprzód daną liczbę przez iednego faktora czyli przez 6, a wielo- raz wypadający 16, znowu dzielę przez 4 dru- giego faktora, i wypada mi po 4 garce na każdą włokę.

Tego atoli sposobu dzielenia nie zawsze mo- żna użyć, lecz tylko w ten czas, kiedy dziel- nik na swoich faktorów rozdzielić się może.

Ponieważ naywiększa trudność w dzieleniu zachodzi, poznać ile razy dzielnik zamyka się w podzielnej liczbie, przeto dla zaczyna- jących podam tu niektóre łatwe na to sposoby.

33. Jak tedy można poznać ile razy li- czba mniejsza w większey się mieści?

Trojakim tego można dochodzić sposobem: albo przez tablicę Pitagoresa w liczbach ma- łych; albo przez drabinkę dzielnika, przez li- czby naturalne rozmnożonego w liczbach przy- dłuższych; albo nakoniec przez tabliczki Ne- pera w liczbach wcale obszernych.

34. Jak się odprawia dzielenie na tablicy Pitagoresa?

— Kiedy dzielnik z jednéj tylko składa się fi- gnry. (albo i zwięcéj gdyby tablica była roz- mnożona), na pierwszey linii wierzchnéj A. C.

(na kar: 28.) biorę figurę dzielnika, podzielną zaś liczbę w teyże linii na dół pociąglę; tym sposobem w pierwszém kolumnie liczb naturalnych A. B. znajdę wieloraz. Niech będzie przykład następujący:

Na Studentów 6 mając dzielić 42 obrazków, chcę wiedzieć, ile się każdemu dostanie?

Biorę 6 w wierzchniej linii A. C. Podzielnej zaś liczby 42 szukam w teyże linii pod 6; a na kolumnie AB. od ręki lewój znajdnię wieloraz 7. Dalej postępuję sobie według zwyczaj podanych reguł o dzieleniu.

Gdyby się liczba podzielna w linii dzielnika spełnia nie znajdowała, biorę mniejszą liczbę najbliższą: np. dzieląc 26 przez 5, ponieważ w kolumnie 5, nie znajdnię 26, biorę liczbę mniejszą najbliższą czyli 25, i znajdnię w kolumnie od ręki lewój na dół ciągłej wieloraz 5, i zostało się jedno. Takóż dzieląc 77 przez 8, będzie wieloraz 9, a zostanie się 5.

35. Jaki jest sposób dzielenia przywiększych liczb przez drabinkę dzielnika?

Sposób ten arcy jest łatwy i użyteczny, i na tém zależy, ażeby przed zaczęciem dywizyi, dzielnika przez liczby naturalne 1. 2. 3. 4. 5. i td. aż do 9 rozmnożyć, i wszystkie z tego rozmnożenia produkta wynikające jeden po drugim pisać, przydając po drugiej stronie linijki te liczby przez które dzielnik był rozmnożony, i będę miał wieloraz na

boku, i prawdziwy produkt dzielnika rozmnożonego, do odciągnięcia go z liczby podzielnej. Te albowiem produkta nie innego nie są, tylko dzielnik raz lub dwa razy wzięty, i pokazują mi, ile razy się dzielnik w liczbach od liczby podzielnej odjętych zamyka. Oto wizerunek tego w następującym przykładzie:

Dzielnik.	Liczba podz.	Wieloraz.
Produkt jego		
aż do 9		
1 162	547 0,3 0,6, 2	337,673 $\frac{36}{162}$
2 324	386	
3 486	610	
4 648	486	
5 810	1243	
6 972	1134	
7 1134	1090	
8 1296	972	
9 1458	1186	
	1134	
	-522	
	486	

Zostało się 36.

36. Jak nakoniec robi się dzielenie na tabliczkach Nepera?

Czyni się w następujący sposób: Chcąc np. dzielić 74,056. przez 24, piszę naprzód te

dwie dane liczby na osobnéy karcie, tak iak się o dzieleniu powiedziało. *Powtóre*, biorę tabliczki B. D; które na wierzchu mają liczby 2 i 4, z których się dzielnik składa i układam je wzdłuż jedną przy drugiej, a tabliczkę A. z liczbami naturalnemi kładę na lewym boku, *Potrzącie*: odcinam z liczby podzielney pierwszą część, którą naprzód przez dzielnika mam dzielić, iaka tu jest 74; a ponieważ wielorazy czyli liczby naturalne w pierwszey tabliczce znajdujące się: 1. 2. 3. 4. 5. i t.d. pokazują mi w kolumnach poprzecznych sobie przyległych, produkta dzielnika 24 przez 2. 3. 4. i t.d. rozmnożonego, iako się z przeszłego pytania i z samego tabliczek robienia dorozumieć można; uważam tedy w którę poprzecznę kolumnie cząstka liczby podzielney 74 mieści się; którey że spełna nie znajdnię, biorę mnieyszą naybliższą 72, i zaraz na lewéy stronie w tymże rzędzie, mam wieloraz 3, który na osobnéy karcie piszę. *Poczwarcie*: odciągam 72 od 74, czyli od pierwszey części liczby podzielney, zostało się 2. *Popiąte*: do tych 2 składam drugą część liczby podzielney zero 0, i mam 20, w którę że dzielnik 24 brać się nie może, zaczmę za drugą część wielorazu piszę 0, a z liczby podzielney składam następującą figurę 5, a tak mam 205. *Poszóstę*; uważam znou w którę poprzecznę kolumnie tabliczek dzielnika kilka razy wziętego wyrażających, ta liczba 205, lub ięymnieysza naybliż-

sza mieści się, i znajduję najbliższą w osmém kolumnie 192, a przy niej w pierwszém tabliczce wieloraz 8, co będzie trzecią częścią wielorazu. *Posiódme:* odciagam 192 od 205, zostaje się 13, do których składam ostatnią figurę 6 z liczby podzielnej i mam 136. *Podósm:* szukam téj liczby w kolumnie poprzecznej, i znajduję najbliższą 120, a przy niej w pierwszém tabliczce będzie 5, które piszę za czwartą część wielorazu. *Naoślatek:* odciagam 120 od 136, i zostaje się mi 16 na liczbę łamaną. Dany tedy liczby wieloraz jest ten: 3,085.

A. B. D.

1	2	4
2	4	8
3	6	2
4	8	6
5	0	0
6	2	4
7	4	8
8	6	2
9	8	6

$$\begin{array}{r|l}
 24 \overline{) 74,0,6,6,} & 3085 \frac{16}{24} \\
 \underline{72} & \\
 -205 & \\
 192 & \\
 \underline{-136} & \\
 120 & \\
 \underline{-16} &
 \end{array}$$

Ukazawszy różne dzielenia sposoby, podamy inż do dywizyi liczb różne gatunki rzeczy w sobie zamykających.

37. Wieloraki w dzieleniu liczb różnego gatunku trafić się może przypadek?

W dzieleniu liczb rozmaitego gatunku, podobnie jak w mnożeniu, trojaki trafić się może przypadek; bo albo sama liczba podzielna będzie w sobie zamykała rzeczy różnego gatunku; albo sam dzielnik; albo nakoniec i dzielnik i liczba podzielna będzie złożona z liczb różnego gatunku.

38. Co tedy w pierwszym, drugim, trzecim przypadku czynić potrzeba?

W pierwszym przypadku, kiedy sama tylko liczba podzielna, z różnych składa się gatunków, a dzielnik z jednego, to wyższy gatunek liczby podzielnej (jeśli nie jest mniejszy od dzielnika) dzielę przez dzielnik, resztę zostawiając sprowadzam na niższy następujący gatunek, który znowu przez tego samego dzielnika dzielę, i tak dalej.

Przykład. Na czterech ludzi dzielię złotych 23650, i gr: 16; wielek się każdemu dostanie?

Dzielnik	Liczba podzielna		Wieloraz.
	złote.	grosze.	złote.
4	23,6,5,0,	16	5912
	20	60	
	36	4 7,6	grosze.
	36	4	19
	5	36	
	4	36	
	10		
	8		
	2		

W tym przykładzie dzielę naprzód daną summę złotych przez 4, i zostaje się mi złotych 2, te obracam na groszy 60, dodaję do 16 groszy, i mam razem groszy 76, dzielę to przez 4, i nie mi się nie zostaje. Dla każdego tedy przyydzie z owéy summy po złotych 59 i 2 i po groszy 19.

Gdyby zaś najwyższy gatunek liczby podzielnej był mniejszy od dzielnika, to się wprzód sprowadza na niższe gatunki, i dopiero się dzieli.

Przykład: Dał Pan na ubogich 6 złotych 4. i groszy 18 do podzielenia, pytam ile każdemu dać potrzeba?

Tu że cztery przez 6 dzielić nie mogę, sprowadzam wprzód 4 zł: na grosze 120, dodaję do nich 18, i mam groszy 138, teraz tę summę dzielę przez 6.

	złote.	grosze.
6	4	18
	30	
	120	
	18	
6	13,8	23
	12	
	18	
	18	
	--	

Każde-

Każdemu więc ubogiemu dostanie się po groszy 23.

W przypadku drugim, kiedy dzielnik z wielu gatunków, i w przypadku trzecim, kiedy i dzielnik i liczba podzielna z różnych się gatunków składają, trzeba wprzód gatunki wyższe na niższe obrócić, toż dopiero czynić dzielenie; a po skończoném dzieleniu, znowu gatunki niższe sprowadzić na wyższe, jeśli tego potrzeba.

Przykład I. Za pięć łokci sukna i ćwierć 1, zapłacono złotych 84, pytam ile łokieć kosztuje?

W tym przykładzie sprowadzam wprzód 5 łokci na ćwierci, przydając do nich ćwierć 1, i mam ćwierci 21; potem obracam złote dane 84, na grosze, mam 2520 groszy, które dzielę przez 21. Po odprawioném dzieleniu znowu grosze obracam na złote, i przypadnie za każdą ćwierć po złotych 4, a więc za łokieć po złotych 16.

Łok: Cw:	złote	
5 1	84	
4	30	
20	2520	
1		
21	25,20	120
	21	
	-42	
	42	
	-	
		Grosze.
		Złote
		3(0) 12(0) 4

Przykład 11. Chcę 2475 Talerów bitych i złotych 6, obrócić na czerwone złote, po 16 złot: i gr: 22, podług re. dukcyi R. 1775, na ieden rachując, pytam ile mi czerwonych złotych uczyni? W tym przykładzie wszystkie gatunki wyż. sze sprowadzam na niższe, toż dopiero czynię dzielenie. Oto robota,

Złote	Talary bite.
16	2475
30	8
480	19800
22	6
502	19806 Złote.

	30	
502	594,1,8,0,	1183 Czerw: Zło:
	502	
	-921	
	502	
	4198	
	4016	
	-1820	
	1506	
	-314	
		Grosze pozostałe.

Wypada więc czerwonych złotych 1183.
złotych 10 gr: 14.

39. Na co jeszcze w dzieleniu względ
mieć potrzeba?

Na to, iż dzielnik w liczbie podzielnej ni-
gdy więcéy razy nad dziewięć brać się nie
może. *Powtórę*: Ta liczba, która się po od-
ciągnięciu produktu od liczb do podzielenia
wziętych zostaje większa nad dzielnika, ani
mu równa być nie powinna, ale zawsze mniey-
sza; inaczej byłoby to znakiem, że wieloraz
mniejszy był wzięty, aniżeli się należało.

Potrzebie: Jeżeli po wziętym wielorazie jakim
i rozmnożeniu go przez dzielnika, produkt
większy wypadnie, aniżeli ta część z liczby
podzielnej, od której ten produkt ma się
odciągać, znakiem to jest, że wieloraz był
nadto wielki wzięty, zatem mniejszy brać
się powinien. *Poczwarte*: Wieloraz tyle mieć
powinien figur, ile w liczbie podzielnej znaj-
duje się krósek położonych, przed złożeniem
z niej figury, dla wynalezienia wielorazu.

40. Jak się doświadcza dywizya?

Dywizya doświadcza się przez mnożenie,
rozmnażając wieloraz przez dzielnika, a pro-
duktowi dodając resztę, jeśli się iaka została;
Jeżeli ta summa we wszystkiem równa będzie
liczbie podzielnej, dobrze była uczyniona dy-
wizya. Fundamentem téy próby jest owo po-
wszechne Arytmetyków prawidło. *Destruit*
multiplicatio; quod fecit divisio, to jest, wie-

loraz przez rozmnożenie, powraca do liczb pierwszych, które do dzielenia dane były. Niech będzie przykład I. dany w dzieleniu (na kar: 38). Wieloraz 2,935, rozmnożywszy przez dzielnika 5, produkt wypada równy liczbie do podzielenia daney:

Dzielnik.	Liczba podz.	Wieloraz.
5	14675	2935.
	5 mnożyciel.
		14,675.

Multiplikacya zaś próbuje się przez dzielenie, iakośmy wyżey (na karcie 35) namienili. Ponieważ bowiem według prawidła Arytmetyków: *Restaurat divisio, quod destruxit multiplicatio*, to jest, wieloczyn przez dzielenie powraca się do liczb pierwszych, które były do mnożenia dane; więc na spróbowanie dobrze uczynionego mnożenia, dzielę wieloczyn wypadły przez mnożyciela, wieloraz liczbie do rozmnożenia daney równy być powinien, inaczej byłby błąd iaki w rachubie popełniony. Niech będzie przykład 1. (na kar: 24) w mnożeniu dany. Wieloczyn wypadły 360, dzielę przez mnożyciela 8, wychodzi mi wieloraz 45, równy we wszystkiem liczbie do mnożenia daney:

$$\begin{array}{r}
 45 \\
 8 \overline{) 360} \quad 45 \\
 \underline{32} \\
 -40 \\
 \underline{40} \\
 \dots
 \end{array}$$

Przypisek: Ponieważ dotąd bardzo często o liczbach i rzeczach różnego gatunku mówiliśmy, i jeszcze nie raz o tém mówić nam przyjdzie, zaczęć za rzecz arcy potrzebną sądzę, różnych miar, wag i liczb rozmaitych cenę i podziały na mnieysze gatunki, dla wygody Arytmetyki uczących się, tu położyć. Tak na przykład:

Cetnar ieden ma w sobie kamieni	-	5
Kamień Krakowski ma funtów	-	26
Kamień Lwowski ma w sobie funtów	-	36
Kamień pospolity ma funtów	-	32
Funt ieden ma w sobie łotów	-	32
Łót ma granów 6, a kwintle	-	4
Uncya ma łotów	-	2
Pud siana ma funtów	-	40
Łaszt zboża ma korcy Warszawskich	-	27
Korzec ma w sobie garcy	-	32
Korzec ma ćwierci	-	4
W pół korcu ćwierci 2, a garcy	-	16
W ćwierci iednéy garcy	-	8
Garniec ma kwart	-	4
Kwarta ma kwaterek	-	4
Bela iedna papieru ma ryz	-	10
Ryza papieru ma w sobie liber	-	20
Libra papieru ma arkuszy	-	24
Bela sukna ma w sobie postawów	-	20
Postaw sukna ma łokci	-	32
Płótna sztuka ma w sobie łokci	-	100
Półsetek ma łokci	-	50
Łokieć ma w sobie ćwierci	-	4

Kopa ma w sobie snopów	-	-	60
Mandel ma snopów	-	-	15
Tuzin ma liczbę	-	-	12
Grzywna ma w sobie groszy	-	-	48
Grzywna ma w sobie kruszcu łotów	-	-	16
Pręt albo laska ma łokci	-	-	$7\frac{1}{2}$
Sznur ma prętów	-	-	10
Sążen ma w sobie stóp	-	-	10
Stopa ma calów	-	-	12
Cal ma linii	-	-	12
Mila ma staj	-	-	8
Staję ma kroków	-	-	125
Mila włoska ma kroków	-	-	1000
Czerwony złoty, według redukeyi Roku			
1775, ma złot: 16, groszy	-	-	$22\frac{1}{2}$
Taler ma złotych	-	-	6
Złoty ma groszy	-	-	30
Grosz ma szelągów	-	-	3
Rok ma Miesiący	-	-	12
Miesiąc ma pospolicie dni	-	-	30
Rok ma dni 365, godzin	-	-	5
Dzień z nocą ma godzin	-	-	24
Godzina ma kwadransów	-	-	4
Kwadrans ma minut	-	-	15

§ I.

Zamyka w sobie ciekawe niektóre zadania, które się przez pomienione prostę Arytmetyki reguły rozwiązują.

Zadanie I. Chcąc wiedzieć, jak dawno Polska stoi, tak sobie postępuję. Historia Polska dzieli się na 4 Epoki znaczniejsze.